

Crònica de cine

Presentació de *Cahiers du cinéma. España*

Martí Martorell

José Enrique Monterde va parlar en primer lloc del que suposava en la història de la crítica cinematogràfica la revista francesa i, tot seguit, va entrar en els principals detalls que feren possible l'aparició de la versió espanyola, entre els quals va destacar les negociacions de més de dos anys entre Éditions de l'Étoile, per part francesa, i Caiman Ediciones, S.L., l'editora espanyola, i va fer referència especial a la figura de Manuel Suárez, el director general de Caiman Ediciones, per la perseverança que va demostrar a l'hora de negociar-ne els termes.

A continuació va descriure quines eren les idees que hi havia darrere l'edició espanyola de *Cahiers du cinéma* i en va destacar l'aposta per combinar tres generacions de crítics: el més veterans, com ell mateix o Carlos F. Heredero, amb una experiència acumulada de molt de temps; els que estan sobre la quarantena i també ja porten anys en diferents redaccions, com Àngel Quintana; i finalment els més joves, que envolten els trenta anys, com ara Eulàlia Iglesias, molts dels quals s'han format ja no tan sols en revistes, sinó en altres mitjans, com és Internet i en va posar d'exemple la pàgina web *Tren de sombras*. Tres tipus de conceptes diferents sobre el cinema, però que en comparteixen una visió concorde amb l'esperit de la revista.

Al contrari que les altres revistes de cinema espanyoles que es poden trobar als quioscs, *Cahiers du cinéma* no esgota els temes en un sol número o dos, sinó que en dedica moltes més pàgines, com ha estat el cas dels diferents articles dedicats al cinema rodat en digital i al cel·luloide digitalitzat, la qual cosa fa que hi hagi un aprofundiment real en el tema analitzat.

A part de les crítiques habituals i ressenya de llibres sobre cinema, de tant en tant, hi apareixen les traduccions dels textos publicats prèviament a l'edició francesa, fet que és d'agrair principalment per dos motius: primer, descobrir la causa del renom de *Cahiers du cinéma* i, segon, per veure la vigència que tenen encara certs textos malgrat el pas del temps, com es pot veure a l'article *La mano* (crítica de Más allá de la duda, de Fritz Lang), de Jacques Rivette, aparegut al número dos, de juny de l'any passat. També una mostra de l'ímpetu que mou la revista, és —malgrat la joventut que té— l'organització del cicle *Reescrituras* per al novè Festival Internacional de Cine de Las Palmas de Gran Canària, del qual se n'ha inclòs una separata al número de febrer. S'hi analitza amb profunditat la pràctica, no gens recent com recorda Heredero a la presentació *Dialogismos*, de tornar a rodar, amb tots els tipus possibles de variants, diferents pel·lícules i què se n'extreu.

Per acabar, ens podem felicitar per l'aparició d'una veu nova en el panorama cinematogràfic espanyol que no renuncia, però, a la millor tradició i a la qual només cal desitjar-li molts d'anys de vida. ■

L'any 1951 naixia a París una revista, la revista de crítica cinematogràfica, *Cahiers du Cinéma*. L'impulsor principal en fou André Bazin, còppare de la teoria i crítica cinematogràfiques. Una de les peculiaritats d'aquesta publicació és que fou el bressol d'alguns dels més importants directors que serien part de la *nouvelle vague*, perquè primer s'hi formaren com a crítics. Així, hi trobam noms com Jean-Luc Godard, François Truffaut, Eric Rohmer, Claude Chabrol o Jacques Rivette.

Cahiers du cinéma s'ha caracteritzat durant els gairebé seixanta anys de vida que té per fer una anàlisi de les pel·lícules més com a obra oberta que no pas com un producte comercial. Ara bé, és evident que, amb el pas del temps, ha anat canviant d'orientació diverses vegades i ha pres camins diferents, però encara avui dia el prestigi que va aconseguir en els primers anys de vida no ha minvat i continua essent, per tant, una publicació de referència que cal tenir en compte a l'hora de parlar de crítica cinematogràfica.

No és d'estranyar, doncs, que fóssim molts els que ens alegràssim que el maig de l'any passat aparegués el primer número de l'edició espanyola de *Cahiers du cinéma*, la presentació de la qual es va fer a Mallorca el dimecres 6 de febrer al Centre de Cultura de Sa Nostra, un acte que havia d'anar a càrrec de Carlos F. Heredero, director de la revista, i José Enrique Monterde, membre del consell de direcció i crític. Aquesta idea inicial, però, no va ser possible, perquè entre els organitzadors de la presentació hi va haver nervis, provocats per la impossibilitat que el director arribàs a temps a causa del retard de més de dues hores que havia acumulat el vol. D'aquesta manera, amb una escena pròpia d'Alfred Hitchcock, plena de tensió i amb mirades furtives a la porta per veure si el director entrava finalment o no a l'auditori, es va homenejar un dels directors més preuats de *Cahiers du cinéma*.